

Testament de Carnestoltes XXXVII — 2019

Estimats fills... de puta!

Aquí jeu el vostre rei
amb la polla ja pansida,
aparteu-vos de la bota
si no voleu *pillar* el sida.

No ha parat de cardar
passejant per les escoles,
amb la sotana posada
refregant-se amb les titoles.

Va trobar-se l'arquebisbe
disfressat de Peppa Pig,
li va ensenyar el caramel
i es va fer el seu amic.

Quan va entrar a l'Arquebisbat
i es va treure la sotana,
va veure que aquell caramel
ja semblava una baldana.

Després de tant de xuclar-la,
i amb els ous fins a la gola,
tres mossens del seminari
van clavar-li la titola;

sense poder respirar
i amb el cul tot ben obert,
van posar-li tots els *singles*
de Damaris Gelabert.

Sort que abans d'aquest mal pas,
de morir sota turment,
ja havia deixat escrit
aquest llardós Testament.

Tarragona, 5 de març de 2019
«Jo, Carnestoltes XXXVIII,
monarca dels poca-soltes,
corrupte com un Borbó
i sempre passat de voltes,

m'he passat tot el regnat
al·lucinant en colors
—i no per fotre'm cubates
i ratlles de dos en dos...

És perquè he vist ben clar que
la vostra vida real
supera la ficció
del regne de Carnaval.

El guió d'aquesta farsa
del meu regne esbojarrat
us inspira dia a dia
per fer-lo realitat.

Per començar, els meus vicis:
collons, amb la competència
que em foten els capellans!
Posant cara d'innocència,

es poleixen la carn tendra
i a mi em deixen les beates,
perquè em llepin els pebrots
mentre em llustren les sabates.

Com que són insaciables
i no en tenen mai prou
amb esplais i escolanies
per rebaixar-se el que els cou,

es veu que l'Arquebisbat
ha ofert als matalassers
el pati del Seminari
per assajos castellers;

sobretot en benefici
d'estalviar a la canalla
assajar al Pati del Pou
i sortir-ne amb la mortalla...

Si és que són uns depravats,
sempre buscant la manera
d'assegurar-se "carneta"
per satisfer la trempera!

Com que a més de durs de polla,
molts també ho són d'orella
—però el vot de castedat
els prohibeix tenir parella—,

quan han sentit la consigna
"La canalla ÉS sagrada",
tots aquests han entès:

"La canalla ENS agrada",

per això passa el que passa
i ha de sortir el Pujol
a dir-vos que «un mal moment
el pot tenir qualsevol..

...i per un error no cal
arruïnar-li la vida.»,
com si la víctima fos
el mossèn infanticida!

Se suposava que jo
era el rei dels pervertits,
però ja veig que entre el clero
n'hi ha de més repodrits.

Que clausurin les parròquies
i fotin a la garjola
tota aquesta cúria infecta
que se'n va de la titola!

De les meves parts els lleigo
sotana curta torera:
que no puguin ocultar
la més mínima trempa.

Xiquets, xiquetes i monges
violats per capellans:
esmoleu ben bé les eines
i segueu polles i mans!

Després veniu tots a mi,
que seré el vostre profeta
i aprendreu els manaments
que em surten de la bragueta.

Tu, arquebisbe Pujol,
jubila't ben ple de glòria
amb l'escàndol mediàtic
de tota la vostra escòria.

No us penseu que aquest és l'únic
d'espifiar-la amb el cas:
l'escolanet del Pep Fèlix
també s'hi ha enganxat el nas

donant suport al de l'Opus,
cagant-la amb devoció...

Tanta fe li pot costar
anar a l'oposició,

perquè ara ve la comèdia
de curses electorals
i s'ompliran tots la boca
de mentides colossals.

Han tornat a treure el "cuentu"
d'arreglar la Savinosa,
mentre la Tabacalera
continua ruïnosa;

diu que es gastarà una pasta
en fer deu obres pendents
i tindreu els busos gratis...
ep, només els residents!

O sigui, els que voteu:
un mercadeig flagrant
per fidelitzar els barris
i convèncer el vianant.

Mentrestant, l'Anella Olímpica,
cada dia fot més fàstic
—si fa o no fa el mateix
que el Reus Deportiu o el Nàstic—,

i han de tancar el teatre,
que comença a caure a trossos
quan no està ni acabat
i amenaça aixafar els cossos

del públic tarragoní.
Si és que es veuen tan perduts
que ja anuncien pactes
amb els fatxes sense embuts.

Aquests s'espolsen les puces,
que entre el desastre dels Jocs
i el marró de l'Inipró,
en tu ja hi creuen ben pocs:

falles més, "Sant Ballesteros",
que el carilló del Mercat!
Abandona la política
i vés a l'Arquebisbat

amb el vestit d'escolà

que et deixo a la meva herència:
ja et trobarà algun "forat"
Sa Il·lustríssima Eminència...

La resta de candidats
que preteneu l'alcaldia
us haureu de *camelar*
Doña Begoña Floría,

a la qui llego un vestit
de mare superiora
amb fuet de *dominàtrix*
per a fer de domadora.

Ja us dic jo que això és un circ,
que m'heu usurpat el rol,
fins al punt que el meu regnat
sembla un dia qualsevol.

I per seguir amb la disbauxa,
Sánchez convoca a l'abril
eleccions a *Ejpaña*,
que no pari el vodevil!

Us vol espantar amb el papu
del tripartit d'ultra dreta
per tornar a ser president,
«o si no us fareu caqueta,

com guanyin els tres apòstols
de la *Sacrosanta Unidad*
de Destino Universal.»,
adverteix, l'il·luminat.

Però no perdeu de vista
que, mani qui mani allí,
us voldran tenir sotmesos:
heu de fer el vostre camí.

Deixeu que es piquin les crestes,
els cinc galls d'aquell corral
que és el Congrés espanyol,
fins que es facin força mal.

Als que quedin vius els llego
sotanes amb obertura
anal per negociar
el procés d'«investidura»;

sense majories clares
hi haurà guerra de pactes:
de cara diran que no,
mentre amb el cul faran tractes.

I per si això no fos prou,
fins i tot el meu judici
—amb la sentència ja escrita—
m'heu copiat amb desfici.

La farsa dels tribunals
contra el Procés, a Madrid,
és una prova evident
que el seu regne està podrit,

com la Santa Puta Església:
uns es follen innocents,
mentre els malparits amb toga
enculen els dissidents

amb beneplàcit del rei,
aquell d'infame cognom,
que entre la gent catalana
és odiat per tothom...

Per als jutges i fiscals
d'aquest complot traïdor,
disposo que han de vestir
sotanes d'inquisidor

amb ferum de naftalina;
són tan rancis i fellons
que és l'única que els escau,
a aquest grapat de cabrons.

En fi, ja s'acosta l'hora
que em vinguin a detenir:
m'acusaran de rebel,
de malgastar sense fi,

i de passar-me la llei
per sota la collonera...
Segur que em condemnaran
a rostir-me a la foguera!

Pelcanyes, súbdits meus:
quan hi hagi eleccions,
passeu-los a tots factura
per tocar tant els collons;

proclameu la República
o l'anarquia total,
com que me'n vaig a la merda,
a mi tot ja m'és igual!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us mano que seguiu la bacanal:
no pareu de privar, cardar i ballar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-novè!»